

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1838/2024
03.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јеврић, адвокат из ..., против туженог "Градског центра за физичку културу" Београд, чији је пуномоћник Ђорђе Ђерић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке туженог, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3347/2023 од 24.10.2023. године, у седници одржаној 03.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3347/2023 од 24.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3347/2023 од 24.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2909/2021 од 10.11.2022. године, ставом првим изреке, одлучено је да се дозвољава преиначење тужбе учињене поднеском од 02.12.2018. године. Ставом другим изреке, није дозвољено преиначење тужбе учињено поднеском од 07.09.2021. године. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд поништи одлуку туженог бр. .. од 20.11.2017. године, као и да туженог обавезе да са тужиљом обнови уговор о закупу стана у Београду, ..., Ул. ... бр. ..., стан бр. ..., по структури једнособан, у згради изграђеној на к.п. бр. .. КО ..., површине 42,87 м2, под истим условима под којима је закључен првобитни уговор о закупу стана од 31.12.2012. године, заведен код туженог под бр. .. од 10.01.2013. године. Ставом четвртим изреке, тужиле је обавезана да туженом накнади трошкове поступка у износу од 213.000,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 3347/2023 од 24.10.2023. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 2909/21 од

10.11.2022. године, у ставовима другом, трећем и четвртном изреке, а жалбу тужиле у том делу одбио као неосновану. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле да се обавезе тужени да плати тужилу трошкове другостепеног поступка. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилу да плати туженом трошкове другостепеног поступка у износу од 27.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилу је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиле.

Предмет тражене правне заштите је законитост одлуке туженог од 20.11.2017. године којим је одбијен, у целини, захтев тужиле за закуп и куповину стана, а тужилу обавезана да се одмах по престанку важења уговора о закупу стана бр. .. од 10.01.2011. године, исели из стана бр. .. у ..., Општина ... на другом спрату зграде у Ул. ... бр. ..., укупне површине 42,87 м². Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиле одбијен заснована је на одговарајућим одредбама Закона о становању и одржавању зграда („Службени гласник РС“, бр. 104/2016), имајући у виду утврђено чињенично стање да је претметним уговором тужилу дат у закуп стан на период од пет године и да је тужилу радни однос код туженог престао 31.07.2015. године. Тужилу у ревизији указује на битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а то нису разлози за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради поништаја одлуке туженог о отказу закупа стана тужилу је поднела 20.12.2017. године. Имајући у виду природу тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова које се односе на неновчано потраживање.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора, у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, следи да ревизија тужиље није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**